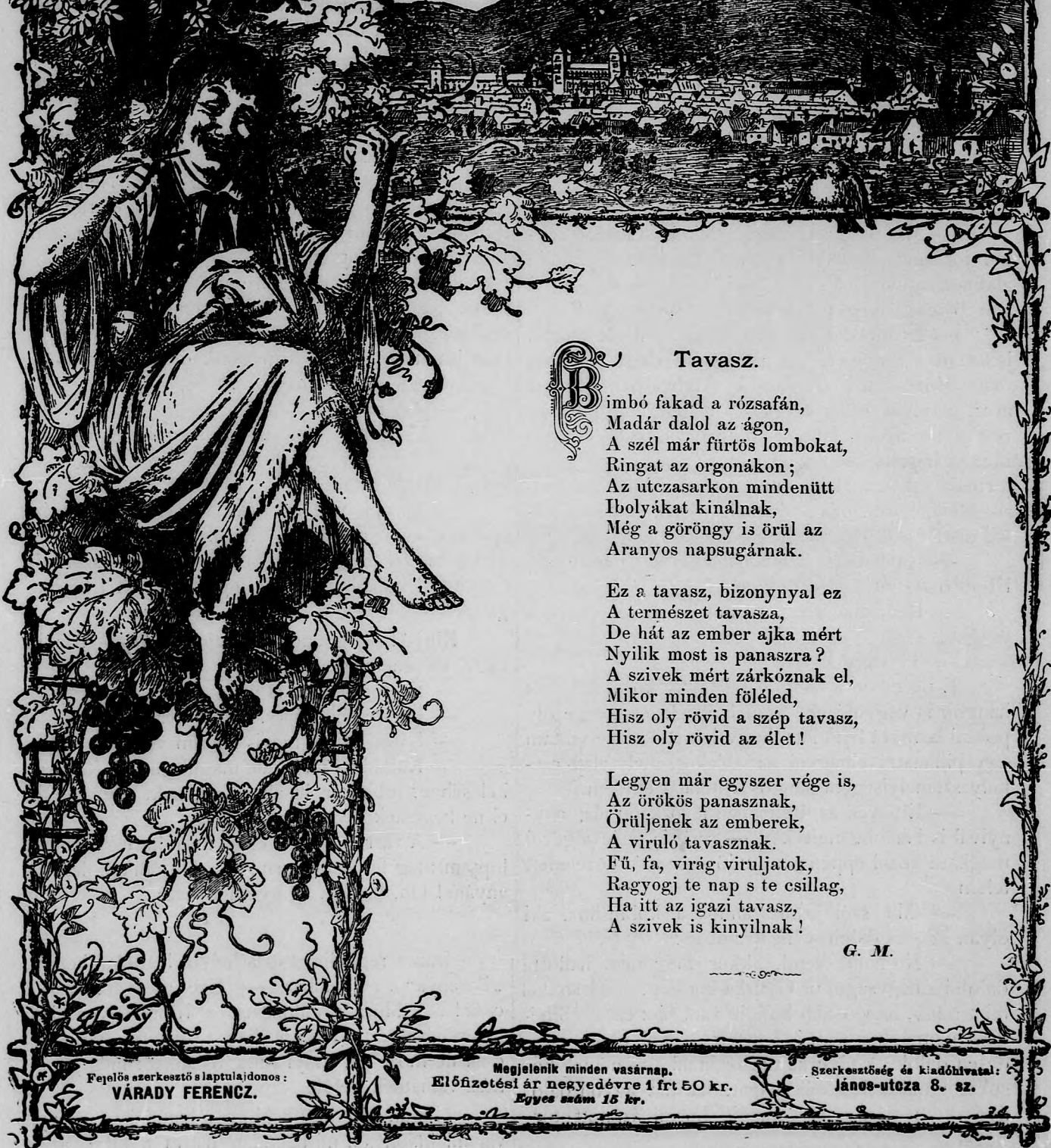

ERŐS LANKA

Tavas.

Bimbó fakad a rózsafán,
Madár dalol az ágon,
A szél már firtós lombokat,
Ringat az orgonákon;
Az utcásarkon mindenütt
Ibolyákat kínálnak,
Még a göröngy is örül az
Aranyos napsugárnak.

Ez a tavasz, bizonynyal ez
A természet tavasza,
De hát az ember ajka mért
Nyilik most is panaszra?
A szívek mért zárkóznak el,
Mikor minden föléled,
Hisz oly rövid a szép tavasz,
Hisz oly rövid az élet!

Legyen már egyszer vége is,
Az örökös panasznak,
Örüljenek az emberek,
A viruló tavasznak.
Fű, fa, virág viruljatok,
Ragyogj te nap s te csillag,
Ha itt az igazi tavasz,
A szívek is kinyílnak!

G. M.

Feljelőszerkesztő a lap tulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utoza 8. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

A KRITIKA.

Egy szép csendes nyári éjszakán, midőn haza felé ballagva gyönyörködék a csillagdús menyboltozat nagyszerűségén, egy keskeny utczába fordulva, a sarokház előtt egy félig nyílt ablakon keresztül nevémet hallám említeni, mely hangos kacagás közepette valóságos vita tárgyát képezé a szebbik-nem társalgásának.

Nem vagyok kíváncsi, oh nem! — legjobb tanubizonyoságot tehetnének hitelezőim, mindőn 1-én és 16-án a számlával beállítanak ezért vagy amazért a követelésért; de mégis egy, — az én nevémmel foglalkozó hölgykoszoru társalgásának tanuja lenni, habár hivatlanul is, — ez a gondolat mégis felkelté érdeklődésemet.

Hallgatózzunk!

— Már akármit beszélsz Mimi, szakállal sokkal jobban nézett ki, arcza férfiasabb, hódítóbb, alakja megnyerőbb, mosolya igézőbb s a mi a fő, a szerep maga megkívánja annak létezését.

— Ki mondta azt neked Irén? én már mástól is láttam e szerepet és az a más is ép úgy fogta fel mint Morzsa úr, a második felvonásban csupasz arcz, pelyhedző bajusz, és . . . hiába, költői kifejezést a szemnek csakis a csupasz arcz kölesönöz, milyen ingerlő meztelenül a nyak, mennyivel szebb formája van az ajaknak, mily isteni mosoly játszadzik a száj körül, mikor énekel, — eh, hiszen a szakál alatt e sok előny teljesen elvész.

— Ismét Bélát látod magad előtt? persze egy III-ad osztályu realistának nem is igen lehet szakála.

— Irén, már ismét személyeskedésre viszed a dolgot!

— Te vagy az oka!

E perczben a hangos szóváltás közé más női hangok is vegyülének, a melyeknek összesége oly pokoli lármává fejlődött, hogy kénytelenítve voltam egy pillanatra elhagyni az ablakot, mely alatt csekély személyiségem hangos kritikáját ellesém.

— Elbuvék az átellenben levő kapu alá, annyival is inkább, mert két, — a járda szélességével megbarátkozni éppen nem tudó — egyén közeledett felém.

— Mit szól komé ahhoz a koldushoz, aki olyan szépen dalolt a theatrumban?

— No hallja kend, akkor még nem hallotta dalolni a nagyságos ur Gyurka kocsisát, annak sokkal faintosabb, hangosabb hangja van, hisz ezt a komédiást némelykor nem is lehetett hallani olyan csendesen dalolt; a Gyurka tud ordítani, — némelykor sokszor mikor leszopja magát, hármat agyon dalol ilyen komédiást azzal a mindig borral áztatott tor-kával.

A két önállótlan kritikus távozta után, visszasiettem az ablak alá, hogy tovább hallgassam a szép hölgyek véleménykülönbségét, kiknek bájos arczát a leeresztett irigy függöny egy pillanatra sem engedé láthatni.

Csend vala, csak egy-egy megszakitott sóhaj, és egy-egy elszalasztott fohász üté meg hallérzékeimet; . . . csak nem sirnak? . . . miattam? . . .

Sirtak.

Női könyek miattam? . . . talán egy boldog menyasszonynak vagy éppen férjes nőnek csavartam el fejét hódító szépségem által és most egy meg-gondolatlan maszki miatt, a végromlásba dönték egy boldog anyának készülő menyasszonyt?! Nem! Ez sok! Ezentul még Erminiot is kopaszán és ragasztott orral fogom játszani; én miattam ugyan nem lesz több családi perpatvar!

Paraszt színész létemre már egy lovagias (?) tetten törtem fejemet, midőn rémeszméim gyors áradásának gátat vetett egy becsapott ajtó, mely után ismét elejét vevé a megszakadt társalgás.

— Azt mondta Irén . . .

— Azt mondta Mimi . . .

— Csend! — mit lármáznak oly éktelenül?

— Azt mondta Irén, hogy Morzsa szebb szakállal, mint anélkül . . .

— Igaza is volt Irénnek, látszik, hogy jobb ízlelése van mint magának; hát ki is volna kíváncsi arra a másfél fogára, nekem ugyan nem tetszik addig, míg legalább tizenegy fogat nem tétet be magának.

Kigyó! — gondoltam magamban — bár ki vagy, elevenemre találtál!

— Én fogait nem is vettem észre.

— Persze ahol nincs, ott ne keress!

— Látod Mimi, mégis igazam volt!

— Különben mi közük maguknak a férfi megítéléséhez? jobb lesz, ha aludni mennek, hogy reggel el ne késsenek a varróból.

— A varróból?! — és én ilyen kis csibék miatt loptam meg fél éjszakámat! . . . Óh női erkölcs! ó, anyám! Oh, haza! . . . gyerünk haza.

* * *

Jean a reggelimet és a helybeli lapokat kérem, „Baranya“ . . . Színház. — Ehe megvan, lássuk csak! . . . Morzsa különösen a II-dik felvonásbeli belépőjével ért el nagy hatást, hangja imponált, csak ne mozogna annyi tulságos sokat: még jó színész válhatnék belőle.

„Baranyai Hirlap“ Morzsa hangjában ma volt valami különös a mi bántólag hatott a fülre, azért

is ejté el tökéletesen a II-ik felvonásbeli ariáját, aztán az az örökös mozdulatlanság szinte idegessé teszi a nézőt. — Na tessék, ennek meg nem mozog sokat.

Lássuk a német lapot: „Öttemplomi ujság“ Morzsa játéka kritikán aluli, hangja türethető. — Goromba! — „Baranyai Figyelő“ Morzsa szépen játszott, kitűnően énekelt. — De kedves ember ez a kritikus!

dobogó szívemnek parancsolni, megvallom, hogy imádom önt, s ha ön csak egy kissé létezményét sejdíti szíve pitvarában azon érzelményeknek, melynek neve szerelem, úgy legyen ma ott, hol a városi tanács leginkább sajnálja az éjjeli világítást s hol az ember élete teljes risico! — Nagy promenád; — ott várja önt

igen bússa
Silfid Georgina.

LEHETETLENSÉG.

— Hallottad barátom, hogy husvét másnapján tűz volt az egyik budai külvárosi népiskolai igazgató-tanító lakásán s elégett a szerencsétlen ember ruha-szekrénye és ötven forint készpénze?

— Lehetetlen!

— Mi a lehetetlen? Hogy tűz volt?

— Nem az.

— Hát mi?

— *Hogy egy tanítónak ötven forint készpénze elégessen!*

„Fecske Jankó“: Morzsa keményen tartá magát mint a torzsa.

* * *

— Morzsa urhoz van szerencsém?

— Igen, én vagyok.

— E levelet hoztam, válasz jön rá.

„Imádottnak hercegem! . . . haj, haj! — Tegnap oly kieszen nézett ki, hogy nem birva ártatlanul

NB. a világért se jöjjön ott, hol ujonan kövöztek, mert ott a portól minden pillanatban megfulástól fél a járó-kelő.

Alig várva az estét, megjelentem a tizedik gesztenyefa alatt, hol már rejtélyes szerelmesem várt, s hova egy gázláng is eltévede.

Függöny — illetve fátyol tel! — A vén mosónő! — Tableaux Függöny gyorsan le . . . — Én villámgyorsan el.

P. I.

Óh azok az asszonyok!

— Csókollak édesem, hogyan érzed magadat a házasság után?

— Ah! kedvesem, mióta örök hűséget esküdtem a férjemnek, kezdem belátni, hogy *semmi sem tart a világon örökké!*

GYERMEK LOGIKÁ.

ANYA: Mariska! Ne egyél mindig cukrot, mert rossz fogaid lesznek!

MARISKA: Mama! *Hát te is sok cukrot ettél?*

Ellentmondás.

— BUCZKÓ: *Ne okoskodjék! Mondtam már, hogy menjen előre! A kapitánysághoz fog engem követni.*

Egy pécsi vendéglőben.

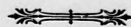

— Hé pinczér! Mit ajánlhatna még ez után?

— Kitűnő borju-pörköltet, pompás kotlettet, finom rozböfft, nagyszerű csirkepástétomot s még fölségesebb májonészes halat; de leginkább a borju-pörköltet ajánlhatom.

— Hogy-hogy?

— Mert még csak az van; *a többi már mind elfogyott!*

A KAPITÁNY ÚR CSÓKJA.

Egy víg társaságban a véletlen egy magas növésű kapitánynyal egy kis termetű hölgyet hozott össze. Kedélyesen teltek az órák. Mulatás közben egyszer a katona kötekedve így szól:

— *Nagysád, csókoljon meg engem anélkül, hogy lábujjhegyre állna.*

— *Az semmi kapitány úr! — válaszolt nevetve a csókra termett hölgyecske, — szívesen megteszem, de előbb ön csókoljon meg úgy, hogy hozzam le ne hajoljon.*

A kapitánynak sem kellett több, fölemelte a bájos hölgyet, s a társaság zajos nevetése között anélkül, hogy lehajolt volna, olyan csókot czuppantott arczára, hogy mindkét fülecskéje piros lett tőle.

A baba.

— Vegye meg mama nekem ezt a babát! Vegye meg!

— Minek az neked kicsikém, hisz van neked otthon tíz babád is!

— De én szeretnék egyet ezekből is.

— De minek annyi?

Megszeretném nézni, hogy a lábuk ezeknek is *fürészporral van-e kitöltve!*

Irányadó.

Leány: Mama, az új színmű nagyon pikáns. Pirulnunk kell majd.

Anyja: Csak nézd Kékvér bárónőt, ha ő pirul, akkor mi is pirulhatunk.

Házi jog.

Egy család kirándulásakor betér egy vendéglőbe ebédelni, de jó ideig hiába vár az ételre.

— *Fánika* (az apjához): Már vagy egy órája várunk hiába! Miért nem csapsz apa itt is olyan lármát, mint otthon, ha a mama készik az ebédre?

Apja: Igen! ? hogy kidöbjanak! ?

Nagy beteg volt.

Orvos: Tessék uram a kívánt számla.

Felgyógyult beteg: (a hosszú borsos számlát végig nézve): Teremtő szent Isten, de nagy beteg is lehettem én!

A konyha-hölgyek.

Bokeberg Edward

— Eljössz-e ma színházba, Juczi?

— Nem mehetek, lelkem, a kápláromnak inspekciója van.

— Ojjé! Hát a fráter mire való? !

A bakfis.

Apja: Micsoda dolog az, leányom? Alig cseperedtél fel s már én tegnap egy idegen emberrel lítottalak sétálni!

Bakfis: De papa, hogy mondhatsz ilyet? Az én barátaim én előttem nem idegenek!

A korzón.

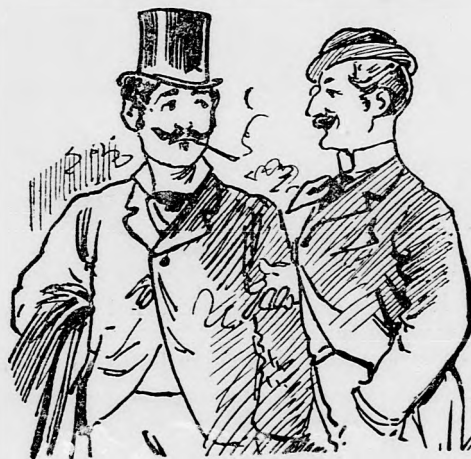
— Szervusz Kari! Nem jössz ma színházba! Nézzük meg az „Ingyenélők“-et.

— Fölösleges azért a színházba mennem; itt is látok eleget!

KÉRELEM.

KERESKEDŐ: Parancsol talán marhanyelvet, uram?

VEVŐ: Köszönöm! Azzal tartok meg!

Madárkedvelő.

— Jöjjön, látogassuk meg Váradyt, nézzük meg a madarait; ha jól tudom, ön is madárkedvelő?

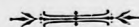
— Igen, valóban az vagyok.

— Persze az éneklő madarakat szereti legjobban.

— Nem a!

— Hát?

— A sült madarakat!

Már asszony.

— Megyek a Klawszkynéhoz, ki eresztetem a ruhámat.
 — S miért ereszteted ki?
 — Hadd lássék, hogy már — *asszony vagyok!*

A kaszárnyában.

— Hallod-e te Ragyabunkó, hol áll a hornista, mikor a strájkot fujja?
 — Örmester úrnak alássan jelentem — *a trombita mögött!*

Nem rossz!

A mi Károly barátunk, de nem a „Zöld hordó“-s, hanem a másik vendéglős, az asztalunknál foglalt helyet a saját vendéglőjében, hogy velünk vacsorázzék.

Hozatott egy adag halat magának s a mikor elfogyasztotta, egész önkéntelenül megszólalt:

— Most még éhesebb vagyok, mint voltam!

Ujmódi üzlet-kötés.

Reichenfeld uram, sertésre alkudott István bácsival. István bácsi igen magas árt szabott, Reichenfeld úr pedig igen keveset ígért. Végre valahára azonban összeegyeztek s fölparuláztak.

— De a sertést csak a gyüvő csütörtökön fogom elvitetni, — szól Mózes ivadéka.

— Nem bánom én ezt sem uram; az az egy pár napi etetés nem határoz; de hogyan leszek az iránt biztos, hogy a sertést akkor el fogja vitetni?

— Hát úgy, István bácsi, hogy *magamost nekem egy forint foglalót ad*; akkor aztán ha megbánnám is ezt a geseftet, mégis el kell a göbét vitennem; mert le leszek foglalózva.

Az atyafi belátva Reichenfeld ur állításának igazságát, szépen markába nyomja a bankót s mint a ki dolgát jól végezte, nyugodtan várja a csütörtöki napot.

Ujra megelégnült a deák-uteza s nemcsak a deákok, hanem az egész város közönsége jár azon esténként, mintha kiállítás lenne. S az aréna, hol a kiállításkor szalámik, sajtok, különböző élelmi szerek voltak kiállítva, most ott szellemi táplálékkal szolgál Somogyi. A kiállított magvak helyett, magvas szindarabok, a

méz helyett mézes szavu művésznők, a kitömött madarak helyett: kitömött — *trikók* láthatók.

Hja! minden változandó az ég alatt. Csak a „Nebántsvirág“ nem. Ez most is olyan jó, olyan szép, mint tavaly volt. Husvétii tojás helyett ezzel a virággal kedveskedett Somogyi a színházi közönségnek. Ennek a virágnak két hervadhatatlan hajtása van, az egyik *Szilasi Irén*, a másik *Follinus Aurel*. Egyiken illatos bimbó fakad hódító varázsszal, a másikon a „zöldség“ diszlik kacagató hatással. Különben nem ujonczok ők már, de nem is rezervisták.

A „Rezervisták“-at husvét másnapján láttuk; hétfőn vonultak be. Pompásan néztek ki! A közönség nagyszerűen mulatott rajtuk. Follinus következetes maradt. A „Nebántsvirág“-ban sem tetszett neki a katonáskodás, de a „Rezervisták“-ban sem; hanem annál inkább tetszett a közönségnek az ő katonáskodása. Dezséri, az árát megéri. Jó komikus! Soh'se mondja neki a paraszt Jankó, hogy: komé — kus!

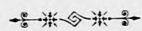
Szép Olga nagyon szép Olga! Beczkói, a Czinege báró, még azzal a beszéncormozott ábrázattal is — csókolni való volt. Jól ért a színezéshez, a mi nemcsak szerepén, maszkján, hanem még a díszleteken is meglátszik. Margó nem sokat „markó”, de az a szerep, a melyet kezébe vesz, jó kézben van. Akárcsak a vasgyáros Somogyi kezében.

A „Vasgyárost”-t kedden mutatták be, senki se tudja hányadszor; az idén azonban először. Somogyi a vasgyárost kitűnően gyártja. Méltó üzlet-társa Laczkó Aranka; a ki nem afféle *talmi*, hanem *valódi aranyka*. Szepesi Gyuszi bárót játszott, de eljátszotta s lett belőle egy bécsi gyűrű-, gyűszű- s gombostű gyár „reizender”-je, a kit nálunk Pécssett csak úgy hívnak, hogy „vigécz”. Szervusz báró! Mooriné Piroška *piros*-nak *piros*, de „ka”-nak nem *ka*. A rövid szoknya pedig azt mutatta, hogy inkább való népszinműbe, mint szalonba. Dezső Bligny szerepében nem közönséges hercezeg, hanem korona-hercezeg volt; fényes művészi tehetségével koronázta föl a hercegeget.

Szerdán a „Kertész-leány” mulattatta a közönséget.

Csütörtökön Sirisaka Bandi ur jutalomjátéka volt. A „Válás után” került színre, azaz a „Schwiegermutter” vagyis az „Anyós”. Sirisaka az „Anyósok könyvé”-nek írója-nyírója előadás alatt netto 25 kilót hizott; a szép számmal jelen volt anyósok pedig teljesen — *lefogytak*. Bodroghyné mint disz-anyós, oly mustra-példányt mutatott be, hogy a mint halljuk, városunkban az ő alakításának hatása folytán több eljegyzés fog megsemmisülni. Egy urat ismerünk, a ki másnap visszaküldte a jegygyűrűt menyasszonyának. Hol kell ennél nagyobb siker?! *Dezsőről* a maszkja után ítélve eleinte azt hittük, hogy Butter Flórián, csak aztán jöttünk rá, hogy Moulinet-nek látszik, pedig hát Bourgameuf volt. Szép Olga, szebb volt a szépnél! Nem csak anyós nélkül, de még azzal is elfogadható lett volna. Ez pedig nagy szó! Az egész előadás pompásan sikerült; daczára a csütörtöknek, nem mondott csütörtököt.

Ennyit a mult hétről; a jövőről — jövőre!

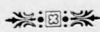
A LA KLAPPHORN.

Ha az ember elmegy bálba,
Könnyen megfájdul a lába,
Utánna pedig jön reggel
A katzenjamer.

Az asszony főzte a kávé,
Boltba küldte a szakácsnét,
S kutatni kezd, nem hiába,
Bakát talált a ládába.

A férj elment vadászatra,
Előbb jött mint neje várta,
Belülről e szókat hallá:
Kérem bujjon az ágy alá.

Egy palócz ment a vásárba,
Disznót hajtott a nagy sárba,
Részeg volt és ráesett, oh!
Melyik volt a nagyobb disznó?

„Nincs többé köhögés!”

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirneves és díjjutalmazott

↳ Egger-féle mellpasztillákkal ↲

melyekre t. cz. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni kívánjuk.

Ezen kitűnő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és 1 frtos dobozokban kaphatók

Pécssett:

Sípöcz István, Erreth János, Zsiga László, Göbel Kálmán urak és az Irgalmas-rend gyógyszer-tárában.

Eszéken:

Gobetzky I., David Gyula és Dines I. K. gyógyszerész uraknak.

Villányon:

a Csathó I. féle gyógyszer-tárban.

H I R D E T E S E K :

Pécssett, irgalmasok-utca 2. szám alatt, a NÓTHIG-féle házban

↳ f. évi május hó 1-én ↲

a mai kor igényeinek megfelelő

↳ fodrász és borbély-termet ↲

nyitok, mit a t. közönség becses tudomására juttatva, szives pártfogásukat kérve maradtam,

tisztelettel

Fehérvári János,

fodrász.

❖❖❖ Jó tanács ❖❖❖

aranyat ér! E szavak igazságát különösen **betegségi esetekben** lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívélyesebb köszönőiratok „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a **szerecsésen meggyógyultak** hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még **oly betegek is gyógyulást** nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben **húszéves** tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt** minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s czimezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcseben**. A megküldés ingyen történik.

POLLÁK SOMA

☞ *tehérmű és női pipere-cikkek raktára* ☞

Pécsett, Király-utca 10. szám.

Napernyők:

- 1.85 kr. Egy csinos **selyem napernyő** koczkás vagy csikos.
- 1.90 kr. Egy fekete **atlasz napernyő**.
- 2.45 kr. Egy igen elegáns **napernyő** koczkás vagy csikos
- 2.85 kr. Egy moire **napernyő** minden színben.
- 3.15 kr. Egy fekete **selyem doubl napernyő**.
- 3.80 kr. Egy nagyon finom csikos napernyő.
- 4.60 kr. Egy finomabb csikos napernyő.
- 4.80 kr. Egy igen finom fekete selyem napernyő.
- 3.40 kr. Egy csinos csikos selyem napernyő.
- 96 kr. Egy Croiser **férfi napernyő**.
- 1.10 kr. Egy doubl **férfi napernyő**
- 1.20 kr. Egy finom csikos vászon napernyő.
- 2.85 kr. Egy finom selyem esőernyő.
- 45-86 kr. Egy gyermek napernyő

Czipők:

- 3.85 kr. Egy pár magas **női bőrczipő**.
- 2.45 kr. Egy pár Regatta **női bőrczipő**.
- 2.65 kr. Egy pár Regatta **női Chevron czipő**.
- 2.85 kr. Egy pár Regatta lak **női czipő** kapocsal.
- 1.85 kr. Egy pár regatta vászon **női czipő** sima vagy csikos
- 1.65 kr. Egy pár Regatta lasting **női czipő**.
- 2.85 kr. Egy bár Regatta krokodil **bőr női czipő**.
- 3.65 kr. Egy pár lasting czug **női czipő**.
- 5. frt. Egy pár magas lack **női czipő** kesztyűbőr betéttel.
- 4.80 kr. Egy pár jó magas férfi **bőr czipő** angol sarokkal.
- 5.85 kr. Egy pár magas férfi **czipő** lack borítással.
- 5.85 kr. Egy pár magas jobb minőségű **férfi bőrczipő** varrott.

Gyermek czipők

30 krtól kezdve 2.50 krig

a legnagyobb választékban.

Fehérműek:

- 1.20 kr. Egy férfi ing cretonból.
- 1.20 kr. Egy férfi ing schiffonból.
- 1.85 kr. Egy kitünő jó minőségű fehér ing.
- 1.65 kr. Egy legjobb minőségű színes, creton férfi ing.
- 1.10 kr. Egy női vászon ing
- 1.25 kr. Egy jobb minőségű vászon női ing himzéssel.
- 1.10 kr. Egy jó női vászon ing.
- 1.25 kr. Egy jobb minőségű schiffon női ing himzéssel.
- 1.10 kr. Egy női háló köntös schiffonból
- 1.45 kr. Egy legfinomabb háló köntös himzéssel.

- 5.25 kr. 1 vég 30 rőfös creasz vászon.
- 6.80 kr. 1 vég 30 rőfös irlandi vászon.
- 5.80 kr. 1 vég 30 mtrs. jóminőségű schiffon.
- 6.75 kr. 1 vég 30 mtrs. legjobbminőségű chiffon.

- 1.50 kr. 6 pár kötött férfi harisnya.
- 2. frt. 6 pár kötött női harisnya.
- 2.65 kr. 6 pár kötött női harisnya legjobb minőségű hat különböző színben.
- 10-14-30 krig gyermek harisnyák.
- 78 kr. 1 tet. jó gyermek zsebkendő.
- 1.10 kr. Egy fél tet. fehér vászon zsebkendő.
- 1.35 kr. Egy fél tet. jóminőségű színes zsebkendő
- 60 kr. Egy jó vállfüző (mieder)
- 1.20 kr. óra tollu vállfüző

TOLLAK,

virágok és

ILLATSZEREKBŐL

nagy raktár.

Férfi és női szalma kalapok 30 krtól 1 frtig.

- 1.80 kr. Egy férfi öltönyre való szövet
- 6.80 kr. Egy jobb minőségű férfi öltönyre való szövet.

Nadrágszövetek

1.80 krtól 3 frtig.

- 1.20 kr. Egy jaeger férfi ing.
- 1.85 kr. Egy igen finom jaeger ing.
- 20 kr. Egy cautschuk gallér.
- 45 kr. Egy pár cautschuk kézelő.
- 12 kr. Egy pár gyermek kesztyű.
- 20 kr. Egy pár női kesztyű.
- 80 kr. Egy pár női bőrkesztyű 2 gombos
- 80 kr. Egy pár svéd-kesztyű 3 gombos.
- 80 kr. Egy pár férfi bőrkesztyű.
- 1 frt. Egy jobb férfi bőrkesztyű kivarrással és kapocsal.
- 3.80 kr. Egy női ruhára való 10 méteres kelme sima szín vagy koczkás.
- 80 kr. Egy méter atlasz
- 86 kr. Egy méter csikozott selyem kelme
- 96 kr. Egy méter moire selyem.
- 86 kr. Egy méter bársony.
- 1.90 kr. Egy méter selyem ruhakelme.
- 1.60 kr. Egy méter surah.
- 1.65 kr. Egy méter plüsch.
- 2.40 kr. Egy méter gyönggyel kivarrott bársony.
- 1.60 kr. Egy pár csipke függöny.
- 1.90 kr. Egy pár jutte függöny.

CSIPKÉK,

csipke kelmék,

paszományok,

GOMBOK,

SELYEM CZÉRNÁK,

panutok

nagy választékban.

SELYEM MOIRE SZALAGOK

☞ minden színben, nagy választékban. ☞